

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 512. Qualis debeat esse actus, ut ex eo contrahatur irregularitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

postolicâ dispensatione. Suar. *cit. f. 2. n. 10.* Laym. *cit. c. 4. n. 10.*

3. Resp. tercio: infamia solius facti ex quocunque enormi crimine orta, factio contrario seu publico constante, & saltem triennio continuatâ vitæ commendatione aboletur. Abb. *in c. inquisitionis. n. 3.* Sylv. *v. infamia n. 11.* Clarus *s. fin. q. 21. n. 1.* Mol. *l. c. d. 10. n. 1.* Garc. *l. c. c. 8. n. 64.* Suar. *l. c. n. 6.* juxta *can. nunquam. dist. 56.* quia hæc infamia ex facto nascitur eique adhæret, ita eo vitâ in melius commutatâ cessat, *c. cessante de appell. ita ut ad ordines, dignitates, beneficia & officia aspiranti dispensatio necessaria non sit, unde etiam eam propriè non inducere asserit cum Laym. l. c. n. 10. in fin. Wiestn. n. 64.*

Quest. 510. Irregularitas quid sit & quotuplex?

1. Resp. ad primum: irregularitas in præsentem magis strictè accipitur, nimirum pro impedimento canonico arcente directè & primariò ab Ordinum susceptione, & consequenter indirectè & secundariò ab eorum usu, ut Sylv. *v. irregularitas. n. 1.* Nav. *in man. c. 27. n. 191.* Covar. *in Clem. si furiosus p. 2. n. 1.* Suar. *de Cens. d. 40. l. 1. n. 1.* & 2. Differt ab excommunicatione & suspensione, tamen & hæc receptionem, & quandoque etiam usum Ordinum impediunt, cum irregularitas non semper sit pœna, uti est excommunicatio & suspensio, contrahaturque frequenter absque omni culpa, neque etiam est censura ecclesiastica, etsi per se & directè impediatur susceptionem & executionem Ordinum, & quidem per se & in perpetuum, nisi tollatur per dispensationem aut cessationem defectus, si ex eo nascatur, dum interim excommunicatio non nisi indirectè impediatur dictam susceptionem & executionem Ordinum, quatenus nimirum separat excommunicatum totaliter à communione fidelium, sub qua comprehenditur etiam excommunicatio, quæ fit per receptionem ordinis. Differt quoque à depositione, quæ quidem etiam directè & per se impedit usum Ordinis, sed non receptionem illius, & cadere nequit in laicum. Castrop. *tr. 29. d. 6. p. 1. n. 2.*

2. Resp. ad secundum: irregularitas dividitur communiter in eam, quæ nascitur ex delicto, & eam, quæ nascitur ex defectu, differuntque inter se, quod hæc tollatur sæpius absque dispensatione sublato defectu; illa autem maneat semper, donec in ea dispensetur. Rursus dividitur irregularitas tam ex defectu, quam ex delicto in totalem, quæ est propriè irregularitas, impeditque cujuscunque Ordinis susceptionem, & susceptorum omnem usum, & in partialem, quæ solum privat aliquo Ordinum usu seu ministerio, vel solo ascensu ad Superiores, licet in susceptis ministrare non prohibeat, Laym. *l. 1. tr. 5. c. 1. n. 7.* Castrop. *l. c. n. 3.*

Quest. 511. A quonam & à quo jure inducatur irregularitas aut induci possit?

Resp. Ab homine seu per judicis sententiam inducta non fuit, nec induci potuit irregularitas, nisi is legem seu jus universale ecclesiasticum condere possit, qualis est Papa. Ita Suar. *de cens. d. 40. f. 4. à n. 7.* Bonac. *l. 1. d. 7. q. 1. p. 2. à n. 1.* Avila *p. 7. d. 1. in fine.* Castrop. *tr. 29. d. 6. p. 2.* sed à solo jure. *l. 7. ss. qui. de sent. excom. in 6.* ubi expressè dicitur non incurri irregularitatem nisi in casibus in jure expressis, quamvis tamen negari vix posse, irregularitates aliquas, absque eo, R. P. *Leur. Jur. Can. Lib. V.*

quod in jure exprimentur, ex diuturna Ecclesiæ consuetudine esse inductas; cum consuetudo rationalis ac diuturna sit constitutiva juris. Ita Laym. *l. c. n. 5.* & ex eo Reiffenst. *h. 1. n. 67.* eoque non particulari, v. g. diocelano aut constitutione episcopali, & taliter constitutæ sunt omnes irregularitates. Covar. *in Clem. si furiosus. p. 1. n. 3.* Suar. *de Cens. d. 40. f. 4. à n. 8.* Laym. *l. c. n. 3.* eoque ecclesiastico & non civili, utpote cujus conditores in sacrorum Ordinum susceptione usque disponendi non habent potestatem; juxta *c. decernimus. & c. quanto. de judic. c. si Index. de sent. excomm. in 6.* sed neque inducta jure naturali, quia ex illo orta sacre ordinationis & ministerii impedimenta, ut amentia, defectus membrorum necessariorum ordinis quidem incapacitates, non tamen irregularitates propriè sunt, eo quod hæc capacitatem naturalem in persona supponant. Neque etiam jure divino, cum nulla irregularitatum, quæ de facto sunt, hoc jure constituta sit, & licet sexus masculinus & baptisimus hoc jure necessarius sit ad validam Ordinis susceptionem, ejus tamen defectus potius sit incapacitas, quam in persona supponit, quam irregularitas, juxta dicta.

Quest. 512. Qualis esse debeat actus, ut ex eo contrahatur irregularitas?

1. Resp. Primò requiritur, ut actus seu delictum non sit merè internum, siquidem de merè internis solus Deus judicat, & non Ecclesia, juxta *c. sicut. & c. tua nos. de Simonia,* iisque pœnam non imponit, *c. cogitationis. dist. 1. de pœnit.* unde, si in non nullis Bullis concessum reperitur aliquibus privilegium dispensandi in irregularitate mentali, per eam intelligitur irregularitas omnino occulta, ut Covar. *l. c. p. 2. s. 3. n. 4.* Henriq. *l. 13. de pœnit. c. 14.* Sayr. *l. 6. c. 2. n. 20.* Bonac. *Cóninck. & alii,* quos citat & sequitur Castrop. *l. c. p. 3. n. 1.* sufficere autem ad contrahendam irregularitatem delictum externum, ita tamen occultum, quod testibus probari nequit, docent Covar. *l. c.* Suar. *l. c. f. 3. n. 21.* Henriq. *l. 1. c. 3. n. 2.* Nav. *man. c. 27. n. 194.* Castrop. *l. c.* & alii apud illum, constarique ex eo, quod Episcopis concedatur facultas dispensandi in omnibus irregularitatibus ex delicto occulto provenientibus. *c. ult. de temp. ordinar. c. inquisition. de accusat.* quòdque Ecclesiæ judicio subjiciantur crimina quantumcunque occulta, iisque imponi possit pœna per legem.

2. Resp. secundò requiritur, ut actus ille externus, etsi occultus, sit consummatus & perfectus secundum proprietatem verborum canonis irregularitatem inducentis. Covar. *l. c. p. 2. in princ. n. 56.* Castrop. *l. c.*

3. Resp. tercio requiritur, ut delictum, ob quod contrahitur irregularitas, saltem ex objecto & materia sit peccatum mortale, & sufficit esse solum venialiter peccaminosum ex aliqua circumstantia, ita longè veriùs docent Nav. *c. 25. n. 252.* Suar. *l. c. n. 17.* Henriq. *l. 14. c. 3. n. 1.* Valq. *l. 2. d. 153. c. 5.* Sanch. *l. 9. mor. d. 32. n. 29.* Bonac. *l. c.* Castrop. *l. c. n. 2.* Sotus *de just. l. 5. q. 1. a. 9.* Wiestn. *h. 1. n. 39.* contra Cajet. *2. 2. q. 64. a. 8.* Armill. *v. irregularitas n. 14.* ex ea ratione, quòd hæc irregularitas, quippe privans à susceptione Ordinis ejusque usu in perpetuum sit malum & pœna gravissima, adeoque culpam venialem excedens, quæ ratio quoque probat, non posse Pontificem irregularitatem pœnalem alicui indicere ob culpam venialem.

M m

In-

Insuper ad quamcunque irregularitatem ex delicto dolum seu contemptum requirunt. Abb. in c. pastoralis. §. verum. de appellat. n. 15. Dominic. in c. soler. de excomm. in 6. Felin. in c. Rodulphus. de rescript. n. 43. Nav. in c. accepta. de Res. Spol. ad opposit. 7. n. 34.

Quæst. 513. Specialis, an & qualiter inducatur irregularitas per actum, de quo dubitatur, num sit obnoxius irregularitati.

1. Resp. primò: supponendo tamen casu quo dubitatur, num irregularitas per legem seu jus alicui actui annexa (quod dicitur dubium juris) quam, dum quis certus irregularitatem annexam dubitat, num commiserit talem actum (quod vocatur dubium facti) dubitantem teneri sub gravi peccato competentem diligentiam adhibere ad investigandam veritatem, & interim abstinere à præstandis irregulari prohibitis, ne se exponat periculo incurrendi irregularitatem, ita tradunt Suar. l. c. f. 5. n. 12. Salas. c. 2. q. 21. rr. 10. d. unic. f. 18. n. 164. Sanch. l. 1. in decalog. c. 10. n. 37. Hurtad. de irregul. difficult. 3. n. 10. Castrop. l. c. n. 3. Arg. c. 5. de Cler. excom. ministr. quamvis Salas n. 169. id ita limitet; nisi dubitans interim, dum dubium examinatur, pariatur gravem incommoditatem vel damnum, reputando se pro irregulari, quia v. g. elabitur occasio suscipiendi ordinem vel obrinendi beneficium alteriusve lucris, eò quod lex videatur in casu dubio tam rigidè non obligare, cui licet consentiant Sanch. & Castrop. *ll. cit.* non censendum grave damnum præterire occasionem suscipiendi ordinis. Sed de hoc postremo statues meliùs ex sequentibus. Unde

2. Resp. secundò: si quis adhibitâ diligentiam, ex probabilibus rationibus judicet, tali facto annexam non esse irregularitatem, aut se non commisisse factum, cui ea ipso jure annexa, poterit is rectè reputare se liberum ab irregularitate, quia prudenter agit adhærendo tali opinioni sibi probabili: sed neque æquum videtur, se in ea probabilitate subjicere tam gravi pœnæ, & ita cum Hurtado l. c. tenet Castrop. l. c. n. 4. si verò adhibitâ debitâ diligentiam non possit quis tale iudicium efformare, sed hæreat dubius, sive dubio juris, sive dubio facti, adhuc neminem reputare & gerere se debere ut irregularem, quousque accedat sententia iudicis, iudicantis de jure annexam tali delicto irregularitatem, aut illud delictum esse, cui ea annexa, docet Henriq. de irregul. l. 14. c. 3. n. 3. & c. 14. n. 3. quod ipsum probabile pro foro conscientie reputat Covar. l. c. p. 2. f. 2. n. 5. inque hanc sententiam inclinat Suar. l. c. f. 6. n. 10. & pro ea plures neotericos refert Rebell. de oblig. just. l. 1. q. 3. f. 2. n. 13. probatque potest ex eo, quòd, ut dictum, irregularitas nisi in casibus in jure expressis non contrahatur, in jure autem expressum non sit, teneri quemlibet in foro conscientie se habere in dubio pro irregulari, & textus in contrarium adducti loqui videantur de foro externo, prout ostendit Castrop. l. c. n. 4. contrarium nihilominus huic sententie, nimirum remanente dubio quemlibet reputandum irregularem pro foro conscientie, non tamen condemnandum ut talem in foro externo, tenent Nav. c. 27. n. 193. Philarch. de off. sacerdot. Tom. 1. p. 1. l. 4. c. 6. not. 2. aliique plures, quos refert Sanch. in decal. c. 10. à n. 39. quia in foro conscientie pars tutior est sequenda; in foro externo, dum delictum non probatur, reus est absolvendus, quin etiam, tam in du-

bio juris, quam facti, dubitantem, tam in foro conscientie quam foro externo, tam ad effectum petendi dispensationem, quam abstinendi, à celebratione missæ, & ut Judex condemnet, sufficere dubium, reputandum esse tenent Covar. l. c. in pr. n. 3. Suar. l. c. f. 6. n. 1. Avil. p. 7. d. 2. dub. 5. concl. 1. Vasq. 1. 2. q. 19. a. 6. d. 65. c. 3. & alii apud Castrop. n. 6. quem vide,

3. Resp. tertio: de cætero prætermisissis aliis sententis melius sic absolute distinguitur, quod, dum est seu manet dubium juris, dubitans in nullo foro sit irregularis, aut teneatur se habere pro tali, ita absolute tradunt Sayr. l. 6. thesaur. c. 2. n. 15. Mol. rr. 3. de just. d. 67. n. 5. Sanch. l. 1. in decal. c. 10. n. 42. Suar. de cens. d. 40. f. 5. n. 4. Avila p. 7. d. 2. du. 4. Castrop. l. c. p. 1. n. 7. Wiestn. h. r. n. 41. ex eodem principio, quòd ob nullum factum irregularitas incuratur, nisi in jure expressum, juxta *cit. c. is qui. de sent. excomm. in 6.* unde in tali dubio dubitans judicare debet, aut etiam potest, irregularitatem annexam tali facto, insuper nemo teneatur ad observationem legis, nisi cui lex sufficienter promulgata; lex autem irregularitatis incurrendæ non sit sufficienter promulgata respectu talis dubitantis, atque ex his rectè infert Castrop. l. c. quòd, qui in dubio juris ante adhibitam diligentiam suscepit ordines, peccet quidem graviter, possit tamen postmodum post adhibitam diligentiam ad vincendum dubium, manens dubius licet exercere Ordines, eò quod iniqua susceptio Ordinum non impediatur licitum usum eorum, sed irregularitas, qualis cum nulla sit stante dubio juris, dictus usus licitus impediri nequit, pro quo citat Sanch. in decal. l. 1. c. 10. n. 46. Bonac. de irregularit. d. 7. p. 5. n. 5. Quod verò atinet dubium facti homicidii, quo quis dubitat, num ipse commiserit homicidium, cui annexa à jure irregularitas, seu num illud secutum ex vulnere à se inflicto, an verò ex inflicto ab alio (dum plures vulnerarunt) vel ex imperitia Chirurgi; aut culpâ vulnerati; num abortus ex suo consilio aut pharmaco à se præbito, an ex alia causa secutus, teneri dubitantem se pro irregulari habere, eumque ut talem judicandum in foro externo, non quidem absolute quòd ad omnes effectus irregularitatis, v. g. privationis beneficii aliarumque pœnarum, sed quòd ad solum effectum abstinendi ac celebrandi missam, querendique dispensationem (in his enim tantum imminet periculum animæ, ut Castrop. n. 8. Salas. c. 2. rr. 8. d. unic. f. 19. n. 276. Hurtad. de irreg. difficult. 4. cum Abb. in c. significasti. de homicid.) perspicue decisum est c. ad audientiam. c. significasti. c. petitio de homicid. huicque juris decisioni inhærent Nav. c. si quis autem. de pœnit. à n. 35. Covar. l. c. p. 1. initio n. 3. Azor. t. 1. l. 2. c. 19. q. 10. in fine & q. 11. Suar. l. c. f. 5. n. 18. & 19. Sayr. l. c. n. 16. & in claus. Reg. l. 1. c. 18. n. 22. Rebell. l. c. Sanch. l. c. n. 43. Valent. Tom. 4. d. 7. q. 19. p. 2. not. 3. Mol. rr. 3. d. 67. n. 5. Castrop. l. c. n. 8. De cætero etsi idem de dubio aliorum criminum obnoxiorum irregularitati satis probabiliter dicant Abb. in c. ad audientiam. de homicid. Sylv. v. dubium. q. 4. n. 7. Tabien. q. 2. n. 3. Covar. Azor. Valent. Sayr. Rebell. Hurtad. nixi hoc principio: in dubiis pars tutior eligenda, quod in aliis omnibus quoque materiis seu delictis dubiis æquè ac in homicidio tenendum, nihilominus verisimilius & probabilius contrarium, nimirum neminem extra dubium homicidii censendum esse irregularem, sentiunt Nav. l. c. n. 41. Suar. l. c. f. 1. n. 8. & 11. Sanch. l. c. n. 48. Avil. p. 7. d. 2. du. 5. concl. 2. Bo-